

[Mette Groes]

fra marts i år. Den eneste ændring er, at vi har valgt at lade arbejdsgiverperioden være uændret af hensyn til de økonomiske konsekvenser.

Siden karensdagens indførelse er det strømmet ind med klager over de urimelige virkninger, den har. Den, der ikke har anden mulighed for at være væk fra arbejde på barnets første sygedag end at melde sig syg, bliver trukket i løn. Den, der har flere arbejdsgivere, kan trækkes for mere end 8 timer. Møder man syg på arbejde, bliver der et par timer og går hjem, trækkes man både for denne og den næste dag. Skal man til behandling eller kontrol mere end 14 dage efter sygdommens ophør, trækkes man også for det.

Et yderligere bevis på, hvor urimelig loven er, ses i det notat om afvikling af første sygedag på grundlag af oktoberomnibussen fra socialforskningsinstituttet, der blev offentliggjort for et par dage siden. Det fremgår heraf, at 50 pct. kan vælge at tage en afspadsningsdag eller feriedag, godt 20 pct. får løn på første sygedag, og 1 pct. har fået en § 12-aftale på grund af kronisk sygdom.

Der er forskel på, om man er offentligt eller privat ansat. 34 pct. af de privat ansatte får løn første sygedag, det får offentligt ansatte ikke. Til gengæld har de offentligt ansatte større muligheder for at tage en ferie- eller afspadsningsdag.

Der er væsentlige forskelle mellem forskellige stillingskategorier. Blandt ansatte i det private erhvervsliv er kun 9 pct. af funktionærerne tvunget til løntræk den første sygedag mod 36 pct. blandt de faglærte og 47 pct. blandt de ufaglærte.

Blandt de offentligt ansatte kan funktionærer i meget højere grad end ufaglærte vælge at afspadsere eller tage ferie i stedet for at blive trukket i løn. Kun 25 pct. funktionærer mod 50 pct. arbejdere er tvunget til løntræk ved første sygedag.

Kvinder er i væsentlig større omfang end mænd tvunget til løntræk. 57 pct. ufaglærte kvinder i offentlige virksomheder er ude for løntræk mod 44 pct. mænd.

Vi ser altså, at kvinder i højere grad end mænd, ufaglærte i højere grad end funktionærer og offentligt ansatte i højere grad end privat ansatte er tvunget til løntræk ved første sygedag.

Vi har altså en lov, der klart behandler kvinder dårligere end mænd, ufaglærte dårligere end funktionærer og børnefamilier dårligere end dem, der ingen børn har. Alle vore spådomme om, hvor uheldigt denne lov ville komme til at virke, er blevet opfyldt. Vi må af med den lov.

Agnete Laustsen (KF):

Allerede inden karensdagsloven overhovedet var trådt i kraft, fremsatte socialdemokratiet forslag om dens ophævelse, og nu fortsætter man efter kun cirka et halvt år dette felttog.

Vi finder fra konservativ side fortsat ikke, at forudsætningerne for lovens indførelse har ændret sig, og vi mener ikke, at dens administration og konsekvens giver anledning til at overveje en ophævelse.

Jeg er i denne forbindelse tilfreds med socialministerens oplysning om, at Arbejdsgiverforeningens store undersøgelse af, hvem der er omfattet af karensdagsloven, viser, at langt størstedelen af såvel arbejdere som funktionærer er omfattet af og afvikler karensdagen forskriftsmæssigt.

På denne baggrund er der god grund til at tro, at målet med de sparebestræbelser, regeringen tilsigtede ved lovens indførelse, vil blive nået.

Vi må derfor fra konservativ side afvise lovforslaget, men jeg er glad for, at ministeren senere vil redegøre mere detaljeret for erfaringerne med loven og også overveje ændringer, hvis utilsigtede virkninger måtte være indtruffet.

Knud Andersen (V):

Jeg skal i stedet for vor ordfører henvise, som forslagsstillerne selv gør det, til debatten i sidste samling og til de bemærkninger, venstre dengang gjorde.

De oplysninger, der er fremkommet indtil nu, synes at bekræfte en antagelse om en forbedret folkesundhed.

I øvrigt afventer vi ministerens redegørelse om virkningerne af den pr. 1. april foretagne ændring af mulighederne for løn under sygdom.

Jeg skal, som vi gjorde sidst, afvise forslaget.